

ANALISIS PENGUASAAN KATA KERJA AKTIF TAK TRANSITIF DALAM KALANGAN MURID TAHAP 2 DI SEKOLAH RENDAH LUAR BANDAR, SEBERANG PERAI TENGAH, PULAU PINANG

Rozeerozanna Rosli¹, Darwalis Sazan (Ph.D)²

Jabatan Pengajian Melayu¹

Institut Pendidikan Guru Kampus Tuanku Bainun

Pusat Pengajian Pendidikan Jarak Jauh, Universiti Sains Malaysia²

ipgm-0710@moe-dl.edu.my ¹

Abstrak

Pendidikan di Malaysia berlandaskan Falsafah Pendidikan Malaysia dan merupakan elemen penting bagi semua individu. Pendidikan adalah asas penghasilan sumber manusia yang memenuhi pelbagai sektor dalam negara. Namun, isu keciciran dalam pendidikan sering dikaitkan dengan lokasi sekolah. Kajian lalu menunjukkan kualiti pendidikan yang rendah di luar bandar. Didapati masyarakat luar bandar kurang mementingkan ilmu pengetahuan dan pendidikan, yang menyebabkan pencapaian akademik merosot. Kajian ini bertujuan untuk menilai tahap penguasaan kata kerja aktif tak transitif dalam kalangan murid Darjah 4 (Tahap 2) di sekolah kebangsaan terpilih di kawasan luar bandar Seberang Perai Tengah. Selain itu, kajian ini juga mengenal pasti faktor-faktor yang mempengaruhi tahap penguasaan tatabahasa bahasa Melayu dalam kalangan murid tersebut. Pengkaji menggunakan pendekatan reka bentuk kajian campuran kualitatif dan kuantitatif. Instrumen kajian kualitatif yang digunakan ialah ujian, manakala instrumen kajian kuantitatif berbentuk soal selidik. Kajian kualitatif dijalankan untuk menentukan tahap penguasaan murid dalam kata kerja aktif tak transitif, manakala kajian kuantitatif pula meneliti faktor-faktor yang menyumbang kepada tahap penguasaan ini. Data dikumpulkan melalui kaedah tinjauan di sekolah luar bandar yang dipilih. Dapatan kajian menunjukkan bahawa 83.3% murid menguasai kata kerja aktif tak transitif dengan baik, sementara 16.7% berada pada tahap penguasaan sederhana. Kajian kuantitatif pula menunjukkan bahawa faktor-faktor seperti lokasi sekolah di luar bandar, sosioekonomi keluarga murid, dan tahap literasi ibu bapa turut mempengaruhi pencapaian murid dalam aspek tatabahasa ini. Implikasi kajian ini menegaskan kepentingan intervensi dan pendekatan pengajaran yang disesuaikan untuk murid di kawasan luar bandar bagi meningkatkan penguasaan tatabahasa Bahasa

Melayu. Selain itu, kajian ini juga mencadangkan agar pihak sekolah bersama komuniti lebih proaktif dalam mengatasi halangan sosioekonomi dan meningkatkan literasi bagi menyokong pencapaian akademik murid luar bandar.

Kata Kunci: Tatabahasa, kata kerja, aktif tak transitif, luar bandar, faktor.

Abstract

Education in Malaysia is founded on the Malaysian Education Philosophy and is a crucial element for every individual. Education is the foundation for producing human resources that fulfill various sectors in the country. However, issues of educational dropout are often linked to the location of schools. A study showed that the quality of education is very low in rural areas. It was found that rural communities do not prioritize knowledge and education, leading to a decline in their academic achievement. This study aims to assess the proficiency level of active intransitive verbs among Grade 4 (Level 2) students in selected rural National Schools in Seberang Perai Tengah. Additionally, this study identifies the factors influencing the proficiency level of Malay grammar among these students. The researcher uses a mixed methods research design, combining qualitative and quantitative approaches. The qualitative research instrument used is a test, while the quantitative research instrument is a questionnaire. The qualitative study was conducted to determine students' proficiency in active intransitive verbs, while the quantitative study examines the factors contributing to this proficiency level. Data were collected through a survey method in selected rural schools. The findings show that 83.3% of students have a good grasp of active intransitive verbs, while 16.7% are at a moderate proficiency level. The quantitative study indicates that factors such as the rural school location, family socioeconomic status, and parents' literacy level also influence students' achievement in this aspect of grammar. The implications of this study emphasize the importance of tailored interventions and teaching approaches for rural students to enhance their proficiency in Malay grammar. Additionally, this study suggests that schools, together with the community, should be more proactive in addressing socioeconomic barriers and improving literacy to support academic achievement among rural students.

Keywords: Grammar, verbs, intransitive, rural, factor

PENGENALAN

Di Malaysia, bahasa Melayu ialah bahasa rasmi. Menurut Perlembagaan Persekutuan Bahagian 12, Am dan Pelbagai, Perkara 152, bahasa Melayu ialah bahasa kebangsaan seperti yang telah diperuntukkan oleh Parlimen. Dalam pendidikan di Malaysia, bahasa Melayu diajarkan di sekolah-sekolah melalui kurikulum standard yang dipanggil sebagai Kurikulum Standard Sekolah Rendah (KSSR). Tujuan utama pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu sekolah rendah ialah supaya idea, pendapat, dan maklumat yang diperoleh melalui pembelajaran, hubungan sosial, serta kehidupan dapat disampaikan secara jelas melalui komunikasi berkesan yang hasilnya dapat meningkatkan kosa kata, pemahaman, serta penguasaan bahasa (Faridah Nazir & Faiziah Shamsudin, 2018).

Berdasarkan isi kandungan Dokumen Standard Kurikulum dan Pentaksiran (DSKP) Bahasa Melayu Sekolah Kebangsaan Tahun 4 (2019), terdapat empat aspek utama yang ditekankan. Pertama ialah Standard Kurikulum yang terdiri daripada Standard Kandungan dan Standard Pembelajaran. Kedua, kemahiran bahasa dibahagikan kepada empat kemahiran utama iaitu kemahiran mendengar dan bertutur, kemahiran membaca, dan kemahiran menulis. Aspek ketiga adalah pendekatan modular, yang memecahkan kemahiran kepada unit-unit kecil yang dikenali sebagai modul (Faridah Nazir & Faiziah Shamsudin, 2018). Modul-modul yang akan digunakan termasuk Modul Kemahiran Mendengar dan Bertutur, Modul Kemahiran Membaca, Modul Kemahiran Menulis, Modul Seni Bahasa, dan Modul Tatabahasa. Aspek terakhir ialah sistem ejaan, yang melibatkan ejaan, sebutan dan intonasi, kosa kata, serta peribahasa.

Malaysia berhasrat untuk memantapkan lagi pembangunan ekonomi negara. Justeru, bagi merealisasikan hasrat itu, kerajaan Malaysia telah bertungkus-lumus untuk memantapkan sistem pendidikan negara. Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia (PPPM) 2013-2025 dirangka bagi melahirkan masyarakat yang lebih berilmu setelah menguasai kemahiran pelbagai penyelidikan, penilaian terhadap sistem pendidikan sedia ada, dan penglibatan awam bersama pelbagai pihak berkepentingan (Kementerian Pendidikan Malaysia, 2013). Perangkaan pelan ini berhasrat menyaksikan peningkatan prestasi murid pelbagai peringkat setelah pelbagai usaha dilaksanakan terhadap sistem, guru, fasiliti, dan lain-lain. PPPM 2013-2025 yang merupakan terjemahan transformasi pendidikan negara ini

telah meningkatkan keperluan untuk meningkatkan keberhasilan murid dalam prestasi sekolah menjadi semakin mendesak (Azlin Norhaini & Zabidah Muhammad, 2018).

Isu keciciran murid sudah lama membelenggu negara. Dr.Mohd Syaubari Othman (2022) menyatakan bahawa tahap sosioekonomi keluarga, pengaruh latar belakang sosioekonomi keluarga berasaskan pendapatan isi rumah, pekerjaan ibu bapa, tahap pendidikan ibu bapa dan tempat tinggal merupakan antara faktor keciciran murid. Zalina Adam et al., (2009) turut menambah faktor tiada kesedaran ibu bapa, kemiskinan keluarga, sikap pelajar, kekurangan bahan bantu mengajar, kemudahan infrastruktur dan jurang pendapatan penduduk yang ketara merupakan punca pendidikan berada di tahap rendah di kawasan luar bandar. Penguasaan bahasa Melayu yang baik juga amat penting dalam kehidupan seharian warganegara Malaysia dari aspek samada ekonomi, kerjaya, urusan kerajaan, ilmu pengetahuan, dan lain-lain.

Walau bagaimanapun, pernyataan tokoh-tokoh tersebut jelas menunjukkan adanya kekurangan dalam pencapaian murid yang tercicir akibat kemiskinan yang dialami. Oleh itu, kajian ini bertujuan untuk memberi fokus tahap penguasaan murid dalam aspek tertentu bahasa Melayu, iaitu tatabahasa kata kerja aktif tak transitif. Pengkaji ingin menilai tahap penguasaan tatabahasa kata kerja aktif tak transitif murid yang berada di kawasan yang mempunyai isu kemiskinan yang signifikan berdasarkan data yang diperolehi.

Oleh yang demikian, pengkaji mengetengahkan empat objektif utama iaitu (1) mengenal pasti tahap penguasaan tatabahasa bahasa Melayu dalam aspek kata kerja aktif tak transitif dalam kalangan murid Tahap 2 Darjah 4 (D4) Sekolah Kebangsaan (SK) kawasan luar bandar daerah Seberang Perai Tengah, Pulau Pinang, (2) mengenalpasti faktor-faktor lain yang mempengaruhi tahap penguasaan murid dalam aspek tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif. Manakala objektif (3) mengenalpasti hubungan antara faktor Bahan Bantu Mengajar (BBM) yang paling diminati dengan faktor persepsi murid terhadap amalan Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) bahasa Melayu dan akhir sekali (4) mengenal pasti hubungan antara faktor persepsi murid terhadap mata pelajaran bahasa Melayu dengan faktor motivasi murid dalam Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) tatabahasa bahasa Melayu.

Bertitik tolak daripada objektif kajian tersebut, pengkaji juga mengetengahkan empat persoalan kajian yakni (1) apakah tahap penguasaan aspek tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif dalam kalangan murid Tahap 2 Darjah 4 (D4) Sekolah Kebangsaan (SK) di kawasan luar bandar daerah Seberang Perai Tengah, Pulau Pinang?, (2) adakah terdapat faktor-faktor lain yang mempengaruhi tahap penguasaan murid dalam aspek tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif?, (3) adakah terdapat hubungan yang signifikan antara faktor Bahan Bantu Mengajar (BBM) yang paling diminati dengan faktor persepsi murid terhadap Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) bahasa Melayu? dan (4) adakah terdapat hubungan yang signifikan antara faktor persepsi murid terhadap mata pelajaran bahasa Melayu dengan faktor motivasi murid dalam Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) bahasa Melayu?.

Berpandukan kelangsungan kajian ini, batasan kajian dikenalpasti iaitu kajian ini hanya menyelidiki aspek tatabahasa bahasa Melayu dari aspek morfologi sahaja iaitu dalam golongan kata, kata kerja. Kata kerja yang diselidik hanya kata kerja aktif tak transitif berpelengkap dan tak berpelengkap. Kajian ini juga melibatkan murid-murid Sekolah Kebangsaan (SK) di kawasan luar bandar daerah Seberang Perai Tengah, Pulau Pinang yang hanya melibatkan murid-murid Tahap 2 iaitu Darjah 4 (D4) sahaja. Kajian ini begitu signifikan bagi meningkatkan penguasaan bahasa Melayu murid luar bandar. Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) boleh merangka satu strategi khas menangani isu-isu pendidikan murid luar bandar dan juga isu penguasaan bahasa Melayu aspek tatabahasa kata kerja aktif tak transitif murid luar bandar. Sehubungan dengan itu, kajian ini juga amat berguna untuk para guru yang berupaya merangka satu pendekatan dan strategi Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) yang lebih berkesan dan ampuh untuk meningkatkan prestasi murid dalam menguasai bidang bahasa Melayu ini.

LITERATUR

KPM mempunyai hala tuju yang jelas dalam mengemudi sektor pendidikan negara. Falsafah Pendidikan Negara pada tahun 1987 menyatakan dalam bidang pendidikan, beberapa faktor penting perlu dilaksanakan (Azizi et al., 2005). Hasil penelitian Azizi et. Al. (2005) terhadap Falsafah Pendidikan Negara mendapati sistem pendidikan di negara berfokus untuk melahirkan insan yang seimbang dari empat aspek kehidupan iaitu jasmani, emosi, rohani, dan emosi. Walaupun bahasa Melayu signifikan namun masih terdapat permasalahan yang wujud melibatkan penguasaan bahasa Melayu khususnya dari aspek tatabahasa. Meni Anak Untai (2008) mendapati bahawa tahap penguasaan bahasa Melayu masih rendah dalam kalangan pelajar sekolah rendah, menengah dan peringkat universiti, samada di sekolah swasta mahupun awam. Arbak Othman (1981) turut berpendapat, penggunaan aspek-aspek bahasa yang tidak sempurna dalam tatabahasa baku merupakan punca kesalahan bahasa berlaku.

Menurut Annuar Khisam et al., (2021) punca masalah berlaku adalah disebabkan kurang faham dalam penggunaan tatabahasa sehingga menyukarkan perbezaan kata yang hendak digunakan mengikut konteks dan situasi semasa. Pengguna juga didapati kurang memahami ciri-ciri khusus kata kerja tersebut, iaitu kata kerja aktif (Mohd Ramsul, 2018). Kekeliruan yang berlaku ini disebabkan oleh berlakunya percanggahan antara nahu pegangan yang bersifat preskriptif yang diajar di sekolah dengan nahu praktis yang diperoleh melalui pengalaman dan pengetahuan penutur jati (Zaharani Ahmad, 2007).

Pendidikan dan kemiskinan juga sering terkait dalam satu sistem putaran ganas yang menghasilkan rasional serta impaknya yang tersendiri (Siti Masayu & Narimah Samat, 2018). Pernyataan ini turut disokong oleh Preston & Elo (1996) yang mengatakan bahawa kecenderungan untuk gagal atau mempunyai tingkah laku bermasalah di sekolah adalah lebih tinggi dalam kalangan murid dari keluarga berpendapatan rendah berbanding pelajar dari keluarga berpendapatan tinggi.

Kajian oleh Apidah Amin (2023) pula mendakwa persekitaran pembelajaran merupakan elemen penting dalam membentuk suasana pembelajaran yang kondusif dan memberangsangkan kerana dapat membantu mengekalkan tumpuan dan minat belajar dalam bilik darjah kerana keselesaan pengajaran dan pembelajaran yang terhasil daripada suasana pembelajaran yang kondusif. Kajian oleh Supian Mohamad Nor (1994) mendapati kumpulan sampel lelaki lebih banyak melakukan kesalahan berbanding kumpulan sampel perempuan. Di samping itu, kesalahan frasa kerja transitif banyak dilakukan oleh subjek kajian ini berbanding aspek-aspek lain. Manakala kesalahan yang paling sedikit dilakukan oleh subjek kajian ialah frasa kerja tak transitif.

Berdasarkan penelitian kajian lalu, pengkaji mengetengahkan penyesuaian teori berpandukan kepada kelompangan yang sedia ada. Oleh itu, dalam kajian ini, Teori Tatabahasa Fungsian (*Functional Theories of Grammar*) disesuaikan untuk menganalisis struktur tatabahasa. Signifikasi menggunakan teori ini adalah kerana teori ini berupaya untuk menganalisis seluruh situasi komunikasi yang berlaku. Misalnya, tujuan ucapan diujarkan, pengguna bahasa tersebut, dan konteks wacana yang dibincangkan. Selain itu, Teori Analisis Kesalahan Bahasa Corder juga disesuaikan bagi menganalisis kesalahan-kesalahan yang dilakukan oleh pengguna bahasa berpandukan kepada lima langkah. Penyesuaian dengan Teori Pembelajaran Sosial oleh Albert Bandura juga dilaksanakan. Teori ini melibatkan faktor-faktor sosial dan kognitif, termasuklah tingkah laku memainkan peranan penting dalam pembelajaran (Santrock, 2001). Bandura berpendapat perlakuan seseorang adalah hasil interaksi faktor dalam diri (kognitif) dan persekitaran (Ramlah Jantan & Mahani Razali, 2004).

Kesimpulannya, KPM mempunyai hala tuju yang jelas bagi mengemudi sektor pendidikan negara, seperti yang dinyatakan dalam FPN pada tahun 1987. Menurut Azizi et al. (2005), sistem pendidikan negara berfokus untuk melahirkan individu yang seimbang dari segi jasmani, emosi, rohani, dan emosi. Walaupun bahasa Melayu signifikan, terdapat masalah dalam penguasaan bahasa Melayu, terutama tatabahasa. Kajian oleh Meni Anak Untai (2008) mendapati tahap penguasaan bahasa Melayu masih rendah dalam kalangan pelajar di semua peringkat pendidikan. Arbak Othman (1981) berpendapat kesalahan bahasa berlaku akibat penggunaan aspek tatabahasa baku yang tidak sempurna. Masalah ini disebabkan oleh

kurangnya pemahaman tentang tata bahasa, sehingga menyukarkan perbezaan kata mengikut konteks, seperti yang dinyatakan oleh Annuar Khisam et al. (2021). Kekeliruan ini juga disebabkan percanggahan antara nahu preskriptif yang diajar di sekolah dan nahu praktis yang diperoleh melalui pengalaman penutur jati (Zaharani Ahmad, 2007). Pendidikan dan kemiskinan sering terkait, menghasilkan kesan negatif dalam pencapaian akademik murid dari keluarga berpendapatan rendah (Siti Masayu & Narimah Samat, 2018; Preston & Elo, 1996). Kajian oleh Apidah Amin (2023) menekankan bahawa persekitaran pembelajaran yang kondusif adalah penting untuk mengekalkan tumpuan dan minat belajar. Supian Mohamad Nor (1994) mendapati bahawa pelajar lelaki cenderung melakukan lebih banyak kesalahan frasa kerja transitif berbanding pelajar perempuan. Pengkaji menggunakan teori yang disesuaikan untuk mengisi kelompangan dalam kajian terdahulu. Teori Tata bahasa Fungsian digunakan untuk menganalisis struktur tata bahasa dalam konteks komunikasi, sementara Teori Analisis Kesalahan Bahasa Corder digunakan untuk menganalisis kesalahan bahasa. Selain itu, Teori Pembelajaran Sosial oleh Albert Bandura juga diaplikasikan untuk memahami interaksi antara faktor sosial dan kognitif dalam pembelajaran.

METODOLOGI KAJIAN

Kajian ini menggunakan reka bentuk campuran kualitatif-kuantitatif, yang dikenali sebagai *reka bentuk selari bertumpu*. Kaedah kualitatif melibatkan analisis kandungan konseptual melalui ujian tata bahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif. Kaedah kuantitatif mengoperasikan data berangka seperti nombor dan statistik, dengan masalah kajian dinyatakan dalam bentuk hipotesis.

Jadual 1

Bilangan Murid Darjah 4 (D4) di Sekolah Kebangsaan (SK) Terpilih di Seberang Perai Tengah

Bil.	Sekolah	Bilangan Murid Darjah 4	Peratusan (%)
1.	SK A	93	57
2.	SK B	70	43
Jumlah		163	100

Kaedah pensampelan oleh Krejcie & Morgan (1970) akan dijadikan sebagai panduan untuk mengukur saiz sampel kajian. Populasi kajian ialah seramai 163 orang. Maka, jika berpandukan kaedah pensampelan oleh Krejcie & Morgan (1970), jumlah sampel yang harus diambil ialah seramai 118 responden seperti dalam jadual berikut.

Pemilihan sampel kualitatif-kuantitatif adalah secara rawak berstrata mengikut sekolah kebangsaan (SK) di PPD Seberang Perai Tengah. Pemilihan sampel juga berdasarkan peratusan bilangan murid Darjah 4 di sekolah-sekolah tersebut. Peratusan murid tertinggi ialah di SK A, mewakili 57 %, iaitu sebanyak 67 orang, manakala SK B mewakili sebanyak 43%, iaitu sebanyak 51 orang murid. Pemilihan sampel-sampel di sekolah akan dipilih mengikut peratusan bilangan murid Darjah 4 agar mewakili populasi sebenar di daerah tersebut.

Jadual 2

Bilangan Sampel Di SK Yang Dipilih di PPD Seberang Perai Tengah

Bil.	Sekolah	Bilangan Sampel
1.	SK A	67
2.	SK B	51
Jumlah		118

Maka dengan ini, pemilihan sampel-sampel ini dapat mewakili daerah Seberang Perai Tengah dalam kajian penguasaan kata kerja aktif tak transitif.

Kajian dijalankan di daerah Seberang Perai Tengah (SPT), Pulau Pinang, yang mempunyai banyak sekolah rendah luar bandar. Daerah ini dipilih kerana memiliki data signifikan berkaitan kemiskinan, termasuk nilai Pekali Gini yang tinggi dan insiden kemiskinan mutlak.

Populasi sasaran ialah murid sekolah rendah di daerah SPT, Pulau Pinang, bawah seliaan Pejabat Pendidikan Daerah (PPD) Seberang Perai Tengah. Sampel kajian terdiri daripada murid Darjah 4 (berumur 10 tahun) tanpa mengira jantina atau kaum, dipilih berdasarkan perkembangan kognitif dan keupayaan mereka bercakap untuk diri sendiri.

DAPATAN DAN PERBINCANGAN

Hasil kajian yang diperoleh melalui kaedah campuran kualitatif dan kuantitatif. Kajian melibatkan 120 murid Darjah 4 dari dua Sekolah Kebangsaan di kawasan luar bandar di Seberang Perai Tengah, dipilih secara rawak. Sampel kajian sama bagi kedua-dua kaedah untuk generalisasi holistik. Instrumen kualitatif menguji tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif dan dianalisis melalui analisis kandungan konseptual. Instrumen kuantitatif mengkaji faktor yang mempengaruhi pencapaian murid dalam penguasaan kata kerja aktif tak transitif, menggunakan kaedah statistik deskriptif untuk analisis.

Kajian ini menggunakan kaedah campuran (mixed methods) yang melibatkan kajian kualitatif dan kuantitatif. Hasil kajian kualitatif memberikan petunjuk terhadap objektif kajian dan membina konsep untuk memahami fenomena sosial. Instrumen kualitatif ialah ujian yang telah diubah suai untuk menilai penguasaan tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif dalam kalangan murid Darjah 4 (D4).

Kaedah analisis kandungan digunakan untuk menganalisis data kualitatif. Analisis kandungan adalah kaedah untuk menganalisis dokumen bertulis, verbal, dan visual secara sistematik. Ia melibatkan mencari frekuensi perkataan, konsep, atau tema tertentu dalam data mentah sehingga membentuk pola dan corak yang unik.

Menurut Burn (1995) dan Krippendorff (2013), analisis kandungan adalah kaedah yang sering digunakan dalam kajian kualitatif dan mempunyai kelebihan tertentu, termasuk kepekaan terhadap kandungan teks. Analisis kandungan terbahagi kepada dua jenis: analisis kandungan konseptual dan analisis kandungan relasi. Analisis kandungan konseptual mencari konsep atau tema dalam data mentah untuk mengenal pasti pola dan corak yang muncul.

Sebelum pengumpulan dan analisis data dilakukan, pengkaji mendapatkan kesahan dan kebolehpercayaan instrumen daripada pakar. Kesahan memastikan instrumen mengukur data yang sepatutnya diukur tanpa berlaku kepesongan, manakala kebolehpercayaan bermaksud ketekalan keputusan pentaksiran.

Hasil dari persoalan ‘apakah tahap penguasaan aspek tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif dalam kalangan murid Tahap 2 Darjah 4 (D4) Sekolah Kebangsaan (SK) di kawasan luar bandar daerah Seberang Perai Tengah, Pulau Pinang?’.

Satu instrumen kajian kualitatif mengandungi 10 item secara keseluruhannya. Instrumen ini berbentuk ujian yang memerlukan responden atau murid untuk menjawab kesemua 10 item yang diberikan. Setiap item mempunyai dua pilihan jawapan iaitu jawapan betul dan jawapan salah. Berdasarkan jawapan murid ini, pengkaji dapat menghasilkan satu dapatan data yang mewakili tahap penguasaan murid-murid ini dalam aspek tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif.

Jadual 3

Rumusan Dapatan Item A1

A1		
JAWAPAN (Betul/Salah)	FREKUENSI	PERATUS (%)
TIDUR (Betul)	104	86.7
BERDIRI (Salah)	16	13.3
Jumlah	120	100.0

Berdasarkan jadual di atas, dapat diperhati, untuk item nombor satu yang dilabel dengan kod A1 menunjukkan frekuensi dan peratusan jawapan betul dan jawapan salah yang dijawab oleh murid. Jawapan betul bagi item A1 ialah *tidur*, manakala jawapan salah pula ialah *berdiri*. Bilangan atau frekuensi murid Darjah 4 yang menjawab dengan betul ialah seramai 104 orang murid yang mewakili sebanyak 86.7 %. Bagi jawapan yang salah pula, seramai 16 orang murid bersamaan dengan 13.33 % murid menjawab dengan salah.

Seterusnya, bagi menjawab persoalan ‘adakah terdapat faktor-faktor lain yang mempengaruhi tahap penguasaan murid dalam aspek tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif?’. Instrumen kajian kuantitatif yang pengkaji gunakan terdiri daripada lima bahagian (konstruk) seperti yang diterangkan sebelum ini. Iaitu Bahagian A, Bahagian B, Bahagian C, Bahagian D, dan Bahagian E. Kesemua bahagian-bahagian itu, kecuali Bahagian A (Demografi), akan diukur nilai *Skewness* dan *Kurtosis* bagi menentukan kenormalan taburan data-data tersebut.

Jadual 4*Tajuk Bagi Setiap Konstruk Dalam Instrumen Kajian Kuantitatif*

Kons truk	Tajuk Konstruk	Nilai Kenormalan	
		Skewnes s	Kurtosis
B	Bahan Bantu Mengajar Yang Paling Diminati	-0.565	-0.140
C	Persepsi Murid Terhadap Mata Pelajaran Bahasa Melayu	-0.727	1.193
D	Persepsi Murid Terhadap Amalan Dalam Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Melayu	-0.162	-0.282
E	Motivasi Murid Dalam Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) Tatabahasa Bahasa Melayu	-0.872	0.712

Jadual 4 menunjukkan nilai *Skewness* dan *Kurtosis* bagi setiap konstruk yang diukur. Kesemua konstruk menunjukkan nilai *kurtosis* yang berada di bawah nilai +2. Hal ini menandakan yang kesemua data dalam semua konstruk ini mempunyai taburan yang agak normal. Konstruk B menunjukkan bacaan *Kurtosis* sebanyak -0.140, manakala satu lagi konstruk yang menunjukkan bacaan *kurtosis* yang negatif ialah Konstruk D dengan nilai -0.0282. Dua lagi konstruk iaitu Konstruk C dan Konstruk E menunjukkan nilai *kurtosis* yang positif iaitu 1.193 dan 0.712. Nilai *Skewness* pula kesemuanya menunjukkan bacaan yang negatif iaitu -0.565 bagi Konstruk B, -0.727 bagi Konstruk C, -0.162 bagi Konstruk D, dan -0.872 bagi Konstruk E. Taburan yang normal, antara -2 hingga +2.

Setelah mengukur nilai *Skewness* dan *Kurtosis* bagi setiap konstruk, ujian kenormalan mesti dilaksanakan pula secara keseluruhan ke atas kesemua konstruk secara sekali gus. Ujian kenormalan secara menyeluruh ini lebih efektif dalam memaparkan taburan data yang sebenar kerana menggabungkan semua konstruk dan menggunakan semua 120 respon yang telah dikumpul. Instrumen ini berbentuk soal selidik yang mengandungi lima konstruk atau lima bahagian. Bahagian A ialah Butiran Peribadi, Bahagian B pula ialah Bahan Bantu Mengajar Yang Paling Diminati, Bahagian C ialah Persepsi Murid Terhadap Mata Pelajaran Bahasa Melayu, Bahagian D ialah Persepsi Murid Terhadap Amalan Dalam Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Melayu, dan akhir sekali ialah Bahagian E iaitu Motivasi Murid Dalam Pengajaran dan Pembelajaran (PdP)

Tatabahasa Bahasa Melayu. Pengkaji akan menganalisis setiap konstruk secara terperinci dengan mencari nilai statistik deskriptif dan seterusnya akan membuat kesimpulan secara keseluruhan bagi dapatan soal selidik ini.

Bahagian A : Maklumat Murid

Konstruk pertama dalam soal selidik ini ialah Bahagian A: Maklumat Murid. Pada konstruk ini terkandungnya 7 item yang bertujuan mengumpulkan maklumat berkaitan diri murid seperti jantina, umur, bangsa, dan sebagainya. Berikut merupakan dapatan daripada analisis Bahagian A.

Jadual 5
Maklumat Responden

Item		Jawapan	Frekuensi	Peratus (%)
M1	Jantina	Lelaki	49	40.8
		Perempuan	71	59.2
		Melayu	117	97.5
M3	Bangsa	Cina	2	1.7
		India	0	0
		Lain-lain	1	0.8
M4	Kelas/ Darjah	4 UPM	30	25.0
		4 USM	27	22.5
		4 Al-Farabi	26	21.7
		4 UTM	37	30.8
		Tidak Diketahui	20	16.7
		Sektor Kesihatan	3	2.5
		Sektor Kejuruteraan	4	3.3
M5	Pekerjaan Bapa	Sektor Pendidikan	7	5.8
		Sektor Keselamatan	14	11.7
		Sektor Perkhidmatan Swasta	59	49.2
		Sektor Perkhidmatan Awam	7	5.8
		Sektor Makanan	6	5.0
		Tidak Diketahui	9	7.5
		Sektor Kesihatan	4	3.3
M6	Pekerjaan Ibu	Suri Rumah	46	38.3
		Sektor Pendidikan	17	14.2
		Sektor Perkhidmatan Swasta	27	22.5
		Sektor Perkhidmatan Awam	4	3.3

		Sektor Makanan	13	10.8
	Percakapan	Bahasa Melayu	117	97.5
M7	Harian Di	Bahasa Inggeris	1	0.8
	Rumah	Lain-lain	2	1.7
Jumlah			120	100

Daripada 120 orang responden yang terlibat dalam soal selidik ini, 49 orang (40.8%) merupakan murid lelaki manakala 71 orang murid (59.2%) ialah murid perempuan. Murid perempuan melebihi bilangan murid lelaki.

Majoriti murid-murid yang bersekolah di Sekolah Kebangsaan (SK) ialah murid berbangsa Melayu. Murid berbangsa Melayu berjumlah 117 orang, mewakili 97.5%. Jumlah yang berbaki pula melibatkan kaum Cina (1.7%) dan lain-lain kaum (0.8%). Tiada murid India yang bersekolah di sekolah yang pengkaji kunjungi untuk kutipan data.

25% murid datang dari kelas 4 UPM, 22.5% dari kelas 4 USM, dan 21.7% dari kelas 4 Al-Farabi. Jumlah murid yang paling ramai ialah dari kelas 4 UTM dengan peratusan sebanyak 30.8%.

Seterusnya statistik pekerjaan bapa murid yang terlibat dalam kajian ini iaitu dalam bidang perkhidmatan swasta iaitu mewakili sebanyak 49.2% atau 59 orang bapa. Untuk maklum balas "Tidak Diketahui" pula, ia membawa maksud pekerjaan bapa murid tidak dapat diketahui. Sektor kesihatan pula mencatatkan jumlah 2.5% perwakilan. Sektor kejuruteraan pula mencatatkan peratusan sebanyak 3.3%, bidang pendidikan sebanyak 5.8%. Sektor keselamatan 11.7%. Sektor makanan 5.0% dan terakhir, sektor perkhidmatan awam 5.8%.

Manakala bagi pekerjaan ibu, 7.5% pekerjaan ibu tidak diketahui. Sektor kesihatan 3.3%. Sektor pendidikan, 14.2%, sektor perkhidmatan swasta 22.5%, sektor perkhidmatan awam 3.3%, dan sektor makanan 10.8%. Suri rumah 38.3%.

Untuk aspek percakapan harian di rumah, bahasa Melayu iaitu 97.5%, bahasa Inggeris dan bahasa-bahasa lain, 0.8% untuk bahasa Inggeris dan 1.7% untuk bahasa-bahasa lain.

Bahagian B : Bahan Bantu Mengajar Yang Paling Diminati

Pengkaji meninjau dan mengkaji Bahan Bantu Mengajar (BBM) yang paling digemari oleh murid-murid Darjah 4 (D4) di Sekolah Kebangsaan (SK) yang terlibat ketika mempelajari bahasa Melayu di dalam kelas. BBM yang digunakan ketika sesi Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) sebenarnya memberi impak secara langsung terhadap keberkesanan PdP murid dalam bahasa Melayu. Oleh hal yang demikian, amat penting untuk pengkaji meninjau BBM manakah yang paling murid minati dalam PdP tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif.

Jumlah item pada Bahagian B ialah sebanyak 5 item. Dengan menggunakan Skala Likert, murid dikehendaki untuk menjawab kesemua item secara jujur berdasarkan pengetahuan, pengalaman, dan emosi murid sendiri. Jadual di bawah menunjukkan frekuensi respon 120 orang murid Darjah 4 (D4) di SK yang telah pengkaji kunjungi untuk mengumpul data.

Jadual 6

Rumusan Dapatkan Setiap Item Dalam Konstruk B

Kod	Item	Min	Tahap
B1	Saya sangat suka ketika guru menggunakan gambar ketika mengajar tatabahasa bahasa Melayu	3.07	Sederhana
B2	Saya sangat suka ketika guru menggunakan kad imbasan (<i>flash card</i>) ketika mengajar tatabahasa bahasa Melayu	3.20	Sederhana
B3	Saya sangat suka ketika guru menggunakan Powerpoint ketika mengajar tatabahasa bahasa Melayu	3.68	Sederhana
B4	Saya sangat suka ketika guru menggunakan komputer ketika mengajar tatabahasa bahasa Melayu	4.15	Tinggi
B5	Saya sangat suka ketika guru menggunakan video ketika mengajar tatabahasa bahasa Melayu	3.74	Sederhana
Min Keseluruhan		3.57	Sederhana

Berdasarkan data yang telah dianalisis, nilai min bagi setiap item dalam Bahagian B telah berjaya diperoleh. Dengan adanya nilai min ini pengkaji dapat melihat BBM manakah yang paling diminati oleh murid-murid Darjah 4 (D4) ini ketika PdP Bahasa Melayu sedang berlangsung. Kesemua 120 respon murid telah direkodkan dalam Jadual di atas mengikut jawapan yang diberikan oleh mereka. Nilai frekuensi bagi setiap Skala Likert dalam Bahagian B telah dikenal pasti. Nilai min pula ditafsir berpanduan cadangan yang dikemukakan oleh Landell (1997) bagi menginterpretasi nilai min yang diperoleh.

Jadual 7

Intepretasi Nilai Skor Min

Skor Min	Tahap Kecenderungan
1.00 – 2.40	Rendah
2.41 – 3.80	Sederhana
3.81 – 5.00	Tinggi

(Sumber : Landell, 1997)

Item yang mencatatkan nilai min terendah dalam Bahagian B ialah item B1 dengan pernyataan berbunyi “*Saya sangat suka ketika guru menggunakan gambar ketika mengajar tatabahasa bahasa Melayu*” dengan skor min sebanyak 3.07. Item B4 merupakan item yang mencatatkan skor min yang paling tinggi iaitu sebanyak 4.15. Item B4 mempunyai pernyataan “*Saya sangat suka ketika guru menggunakan komputer ketika mengajar tatabahasa bahasa Melayu*” yang diajukan kepada 120 orang murid.

Jadual 8

Nilai Statistik Deskriptif Konstruk B

Bahagian B	Min	Mode	Median	Sisihan Piawai	Minimum	Maksimum	Julat
	3.57	4	3.60	0.654	2	5	3

Secara keseluruhannya, min bagi Bahagian B ialah 3.57. Nilai sisihan piawai pula ialah sebanyak 0.654 yang menunjukkan taburan data bagi Bahagian B ini tertabur secara normal dan tidak terlalu jauh daripada nilai min. Berdasarkan analisis secara keseluruhan yang dilakukan pada jadual di atas, komputer merupakan BBM yang paling

diminati oleh murid dalam PdP tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif. Gambar pula merupakan BBM yang paling tidak diminati oleh murid-murid Darjah 4 (D4) SK luar bandar di Seberang Perai Tengah dalam PdP tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif.

Kemudian, pengkaji akan melihat ‘adakah terdapat hubungan yang signifikan antara faktor Bahan Bantu Mengajar (BBM) yang paling diminati dengan faktor persepsi murid terhadap Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) bahasa Melayu? Persepsi Murid Terhadap Mata Pelajaran Bahasa Melayu. Bahagian C mempunyai 3 item secara keseluruhannya. Ketiga-tiga item dalam Bahagian C ini direka dengan tujuan untuk meninjau pandangan murid terhadap subjek Bahasa Melayu yang murid pelajari di sekolah.

Jadual 9

Rumusan Dapatkan Setiap Item Dalam Konstruk C

Kod	Item	Min	Tahap
C6	Bahasa Melayu merupakan mata pelajaran yang menarik	3.86	Tinggi
C7	Bahasa Melayu merupakan mata pelajaran yang susah dipelajari	2.77	Sederhana
C8	Bahasa Melayu merupakan mata pelajaran yang penting	4.30	Tinggi

Item yang mempunyai skor min yang paling tinggi ialah pada item C8 dengan nilai skor min 4.30. Item C8 mempunyai pernyataan “*Bahasa Melayu merupakan mata pelajaran yang penting*”. Item C8 meneroka pendapat murid tentang kepentingan bahasa Melayu untuk dipelajari dan dalam kehidupan seharian. Ternyata, nilai skor tertinggi yang dimiliki oleh item C8 berbanding item-item yang lain jelas menunjukkan majoriti murid berpendapat bahasa Melayu sebagai mata pelajaran yang penting. Hal ini terbukti apabila 66 orang murid (55%) beranggapan bahasa Melayu sebagai mata pelajaran yang penting, manakala hanya 2 orang murid sahaja iaitu 1.7% yang beranggapan bahasa Melayu sebagai mata pelajaran yang tidak penting.

Item C7 pula mencatatkan skor min yang paling rendah dalam kalangan item-item Bahagian C dengan nilai sebanyak 2.77. Item C7 ingin meneroka adakah murid merasakan yang bahasa Melayu yang mereka pelajari sejak Darjah 1 ini merupakan mata pelajaran yang amat susah ataupun sebaliknya. Perkara ini terjawab dengan nilai min yang dipaparkan iaitu 2.77 yang bererti majoriti murid tidak bersetuju dengan pernyataan ini dan menganggap bahasa Melayu sebagai mata pelajaran yang tidak susah untuk dipelajari. Seramai 22 orang (18.3%) murid yang berpendapat bahasa Melayu merupakan subjek yang tidak susah untuk dipelajari, manakala majoriti murid iaitu seramai 51 orang murid (42.5%) berpendapat bahasa Melayu tidak terlalu susah dan juga tidak terlalu senang, iaitu pada skala “Sederhana”.

Majoriti murid pula menganggap bahasa Melayu sebagai mata pelajaran yang menarik iaitu seramai 44 orang (36.7%) pada item C6. Hanya 5% sahaja atau 6 orang murid sahaja yang merasakan bahasa Melayu ini sebagai mata pelajaran yang kurang menarik bagi mereka.

Jadual 10

Nilai Statistik Deskriptif Konstruk C

Bahagian C	Min	Mode	Median	Sisihan Piawai	Minimum	Maksimum	Julat
	3.64	4	3.67	0.702	1	5	4

Min bagi keseluruhan Bahagian C ialah 3.64, iaitu berada pada tahap sederhana mengikut intepretasi Landell (1997). Nilai sisihan piawai pula ialah 0.702 iaitu menunjukkan data tertabur secara normal. Daripada analisis tadi, kebanyakan murid boleh dikatakan mempunyai persepsi yang positif terhadap bahasa Melayu. Hal ini terbukti apabila majoriti murid beranggapan bahasa Melayu merupakan mata pelajaran yang penting dan menarik.

Bagi menjawab persoalan ini juga, perlu dilihat Persepsi Murid Terhadap Amalan Dalam Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Melayu. Bahagian D pula merupakan bahagian yang meneroka pandangan murid terhadap Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) bahasa Melayu yang dijalankan oleh guru bahasa Melayu. Guru memainkan peranan yang amat penting dalam memupuk minat murid terhadap sesuatu mata pelajaran, memastikan murid lebih fokus terhadap sesuatu mata pelajaran.

Jadual 11

Rumusan Dapatan Setiap Item Dalam Konstruk D

Kod	Item	Min	Tahap
D9	Guru sangat kreatif ketika mengajar bahasa Melayu	4.03	Tinggi
D10	Guru banyak menggunakan gambar khususnya ketika mengajar sesuatu perkataan baru	3.47	Sederhana
D11	Guru sentiasa menggunakan kad imbasan ketika mengajar	2.93	Sederhana
D12	Guru gemar menggunakan powerpoint ketika mengajar	3.47	Sederhana
D13	Saya lebih berminat belajar dengan bantuan guru	4.14	Tinggi

Berdasarkan analisis dalam jadual di atas, item yang mencatatkan skor min tertinggi ialah item D13 yang mempunyai pernyataan “*Saya lebih berminat belajar dengan bantuan guru*” dengan skor min 4.14. Item dengan catatan skor min paling rendah ialah item D11 dengan nilai 2.93 iaitu berada pada tahap rendah berdasarkan interpretasi Landell (1997). Murid diajukan dengan pernyataan “*Guru sentiasa menggunakan kad imbasan ketika mengajar*”.

Jadual 12

Rumusan Dapatan Setiap Item Dalam Konstruk D

Bahagian D	Min	Mode	Median	Sisihan Piawai	Minimium	Maksimum	Julat
	3.61	4	3.60	0.603	2	5	3

Min keseluruhan bagi item-item dalam Bahagian D ialah 3.61, iaitu berada pada tahap sederhana mengikut interpretasi Landell (1997). Sisihan piawai pula ialah 0.603 yang menunjukkan data-data dalam Bahagian D ini tertabur secara normal. Secara kesimpulannya, murid lebih gemar belajar bahasa Melayu dengan bantuan guru dan mereka juga menganggap guru mereka sebagai seorang yang kreatif ketika mengajar bahasa Melayu.

Persoalan akhir ialah, ‘adakah terdapat hubungan yang signifikan antara faktor persepsi murid terhadap mata pelajaran bahasa Melayu dengan faktor motivasi murid dalam Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) bahasa Melayu?. Soal selidik ini meneroka minat murid terhadap BBM dan persepsi mereka terhadap mata pelajaran dan PdP guru, Bahagian E pula akan meneroka motivasi murid ketika mempelajari mata pelajaran bahasa Melayu. Bahagian E ini hanya mengandungi 2 item sahaja yang mempunyai kod E14 dan E15. Bahagian ini akan cuba meninjau sama ada murid bermotivasi ataupun tidak ketika mempelajari bahasa Melayu. Bahagian E ini merupakan bahagian yang penting dalam soal selidik ini kerana motivasi memainkan peranan yang penting dalam kesediaan mereka untuk belajar.

Jadual 13
Rumusan Dapatan Setiap Item Dalam Konstruk E

Kod	Item	Sangat Tidak Bermotivasi	Tidak Bermotivasi	Sederhana	Bermotivasi	Sangat Bermotivasi	Min	Tahap
E14	Saya akan mengulang kaji pembelajaran yang melibatkan tatabahasa bahasa Melayu	6 (5.0%)	6 (5.0%)	31 (25.8%)	34 (28.3%)	43 (35.8%)	3.85	Tinggi
E15	Saya bermotivasi untuk belajar tatabahasa	6 (5.0%)	12 (10.0%)	25 (20.8%)	38 (31.7%)	39 (32.5%)	3.77	Tinggi

Item E14 mempunyai pernyataan yang berbunyi "*Saya akan mengulang kaji pembelajaran yang melibatkan tatabahasa bahasa Melayu*" yang diajukan kepada murid. Nilai skor min bagi item ini berada pada tahap yang tinggi dan membawa maksud kebanyakan murid bersetuju bahawa mereka akan mengulang kaji pembelajaran

yang melibatkan tatabahasa bahasa Melayu, iaitu seramai 43 orang murid (35.8%). 34 orang murid (28.3%) pula berada di skala 4 dalam Skala Likert iaitu "Berminat", yang bermakna kekerapan mereka untuk mengulang kaji pembelajaran melibatkan tatabahasa bahasa Melayu tidaklah sekerap 34 orang yang berada di skala "Sangat Berminat". Hanya 5% murid sahaja yang tidak akan mengulang kaji pembelajaran yang melibatkan tatabahasa bahasa Melayu.

Item E15 juga mencatatkan nilai skor min yang tinggi iaitu 3.77. Daripada keseluruhan jumlah responden, 39 orang (32.5%) sangat bersetuju yang mereka sangat bermotivasi dalam pembelajaran tatabahasa bahasa Melayu. 25 orang murid (20.8%) pula mempunyai tahap motivasi yang sederhana sahaja. Tetapi hanya 6 orang murid (5%) sahaja yang mengatakan mereka tidak bermotivasi untuk belajar tatabahasa bahasa Melayu.

Jadual 14
Rumusan Dapatkan Setiap Item Dalam Konstruk E

Bahagian E	Min	Mode	Median	Sisihan Piawai	Minim um	Maksim um	Julat
	3.81	4	4.00	0.929	1	5	4

Nilai min secara keseluruhannya ialah 3.81, iaitu berada pada tahap yang tinggi, nilai sisihan piawai pula ialah sebanyak 0.929 yang menandakan data-data dalam Bahagian E ini tertabur secara normal. Kesimpulannya, didapati majoriti murid sangat bermotivasi dalam pembelajaran tatabahasa bahasa Melayu dan akan mengulang kaji pembelajaran yang melibatkan tatabahasa bahasa Melayu.

Hubungan Antara Bahan Bantu Mengajar Yang Paling Diminati Dengan Persepsi Murid Terhadap Amalan Dalam Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Melayu mempunyai kaitan antara satu sama lain. Bahagian B meneroka BBM yang paling diminati oleh murid, manakala Bahagian D pula meneroka persepsi murid terhadap PdP bahasa Melayu yang dijalankan oleh guru. Dalam Bahagian D, item-itemnya banyak memfokuskan BBM yang digunakan oleh guru ketika PdP Bahasa Melayu sedang berlangsung bagi meninjau persepsi murid terhadap penggunaan BBM tersebut. Justeru, pengiraan korelasi antara dua konstruk ini dapat mendedahkan adakah wujudnya hubungan yang signifikan antara kedua-dua konstruk ini.

Jadual 15
Intepretasi Nilai Pekali Korelasi Pearson

Pekali Korelasi Pearson	Intepretasi
-1	Korelasi linear negatif yang sempurna antara dua pemboleh ubah
0	Tiada korelasi linear antara dua pemboleh ubah
1	Korelasi linear positif antara dua pemboleh ubah

(Sumber : Zach, 2020)

Pekali Korelasi Pearson akan dicari bagi mencari hubungan antara bahan bantu mengajar yang paling diminati dengan persepsi murid terhadap amalan dalam pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu.

Jadual 16
Nilai Keertian (Significance) Antara Konstruk B Dengan Konstruk D

Korelasi		Bahagian B	Bahagian D
Bahagian B	Pearson Correlation	1	0.492**
	Sig. (2 tailed)		0.000
	N	120	120
Bahagian D	Pearson Correlation	0.492**	1
	Sig. (2 tailed)	0.000	
	N	120	120

Berdasarkan jadual di atas, nilai Pekali Korelasi Pearson bagi hubungan antara BBM yang paling diminati oleh murid dengan persepsi murid terhadap PdP bahasa Melayu oleh guru ialah 0.492**. Nilai ini menandakan wujudnya korelasi linear yang positif antara kedua-dua konstruk B dan D tersebut.

Tambahan pula, Ujian Keertian (*Test of Significance*) menunjukkan hubungan antara BBM yang paling diminati oleh murid dengan persepsi murid terhadap amalan PdP bahasa Melayu adalah hubungan yang bererti, bermakna, dan signifikan. Nilai bagi keertian (*significance*) ditandai dengan simbol *p*. Sekiranya nilai *p* kurang daripada 0.05, maka hubungan antara mana-mana dua pemboleh ubah itu ialah signifikan (Zach, 2020). Nilai signifikan bagi hubungan antara konstruk B dan konstruk D ialah 0.000. Hubungan yang positif ini dapat juga ditunjukkan melalui plot serakan (*scatter plot*) yang dibina berdasarkan hubungan yang positif antara BBM yang paling diminati oleh murid dengan persepsi murid terhadap amalan PdP bahasa Melayu oleh guru.

Kesimpulannya, korelasi yang positif terhadap 120 responden diterjemahkan oleh minat murid yang tinggi terhadap sesuatu BBM oleh murid akan menghasilkan persepsi yang positif oleh murid terhadap amalan PdP bahasa Melayu guru.

Hubungan Antara Persepsi Murid Terhadap Mata Pelajaran Bahasa Melayu Dengan Motivasi Murid Dalam Pengajaran dan Pembelajaran (PdP) Tatabahasa Bahasa Melayu, mempunyai kaitan antara satu sama lain, begitu juga keadaannya dengan Bahagian C dan Bahagian E. Bahagian C meneroka persepsi murid terhadap mata pelajaran bahasa Melayu, manakala Bahagian E pula meninjau motivasi murid dalam PdP tatabahasa bahasa Melayu. Hubungan antara persepsi dan motivasi sememangnya tidak dapat dipisahkan. Persepsi yang positif secara teorinya akan menghasilkan motivasi yang tinggi terhadap sesuatu perkara. Begitu juga halnya dalam dunia pendidikan. Persepsi yang positif terhadap pembelajaran akan meningkatkan motivasi murid untuk lebih fokus dalam pembelajaran. Kajian-kajian lepas menunjukkan sikap murid terhadap sesuatu pembelajaran yang positif akan menyebabkan mereka mempunyai keinginan untuk belajar dengan bersungguh-sungguh (Chew Fong Peng, 2023).

Jadual 17
Nilai Keertian (Significance) Antara Konstruk C Dengan Konstruk E

Korelasi		Bahagian C	Bahagian E
Bahagian C	Pearson Correlation	1	0.278**
	Sig. (2 tailed)		0.002
	N	120	120
Bahagian E	Pearson Correlation	0.278**	1
	Sig. (2 tailed)	0.002	
	N	120	120

Hubungan antara konstruk C dan konstruk E merupakan hubungan yang signifikan ataupun hubungan yang bermakna. Nilai signifikan bagi hubungan ini ialah 0.002 iaitu kurang daripada nilai 0.05. Nilai *p* yang kurang daripada 0.05 menandakan sesuatu hubungan antara dua pemboleh ubah itu ialah signifikan (Zach, 2020). Seterusnya, nilai Pekali Korelasi Pearson pula ialah 0.278**. Nilai ini menunjukkan wujudnya korelasi linear yang positif antara kedua-dua konstruk. Daripada 120 respon yang direkodkan menunjukkan persepsi murid yang positif terhadap mata pelajaran bahasa Melayu akan menghasilkan motivasi yang tinggi untuk murid mengikuti PdP bahasa

Melayu. Hubungan positif ini dapat ditunjukkan melalui plot serakan (*scatter box*) yang ditunjukkan di bawah.

IMPLIKASI KAJIAN DAN CADANGAN KAJIAN LANJUTAN

Masih terdapat beberapa aspek, perkara dan elemen baharu yang boleh dimasukkan dalam kajian ini untuk menjadikannya lebih holistik dan komprehensif agar boleh dijadikan bahan rujukan untuk pengkaji-pengkaji lain. Aspek yang dikaji amat terhad dan tidak meliputi keseluruhan aspek-aspek lain dalam kategori tatabahasa. Dengan mengkaji golongan-golongan kata yang lain, hasil dapatan kajian akan memberikan gambaran yang lebih menyeluruh tentang penguasaan tatabahasa murid, berbanding hanya penguasaan kata kerja aktif tak transitif yang diteroka oleh pengkaji dalam kajian ini. Data penguasaan tatabahasa yang menyeluruh merupakan data yang amat bernilai dan harus dimanfaatkan oleh pengkaji-pengkaji masa hadapan. Pengkaji ingin mencadangkan supaya kajian pada masa depan menggunakan murid-murid Darjah 6 (D6) sebagai sampel mereka. Murid-murid D6 dianggap mempunyai tahap pengetahuan tatabahasa yang lebih tinggi berbanding murid-murid D4 kerana telah melalui tahun-tahun di Tahap 2 selama 2 hingga 3 tahun.

Justeru, sesi PdP yang diikuti serta latihan ulang kaji yang dilakukan dianggap telah memantapkan pengetahuan tatabahasa mereka. Dapatan data ini akan menunjukkan tahap sebenar penguasaan tatabahasa antara murid sekolah bandar dan sekolah luar bandar. Bukan sekadar lokasi sekolah yang patut ditambah, bahkan jenis sekolah juga harus ditambah. SK, SJKC, dan SJKT harus dilibatkan dalam kajian pada masa depan nanti. Penglibatan sekolah-sekolah vernakular yang lain akan menunjukkan tahap penguasaan sebenar ilmu tatabahasa merentasi pelbagai kaum, iaitu kaum Melayu, Cina, dan India. Penguasaan ilmu tatabahasa yang mantap dalam kalangan rakyat Malaysia yang berbilang kaum amat penting kerana bahasa Melayu merupakan bahasa utama dan bahasa rasmi di negara ini.

KESIMPULAN

Secara keseluruhan, kesemua objektif kajian berjaya dicapai. Tahap penguasaan yang tinggi telah direkodkan dalam penguasaan tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif berdasarkan instrumen ujian yang dijawab oleh mereka. Penguasaan yang tinggi ini telah menepis spekulasi-spekulasi yang sering didengar iaitu sekolah luar bandar tertinggal jauh dalam pencapaian akademik. Faktor-faktor yang mempengaruhi pencapaian murid-murid ini dalam tatabahasa bahasa Melayu kata kerja aktif tak transitif juga telah berjaya dikenal pasti. Bukan itu sahaja, hubungan antara faktor-faktor ini juga telah berjaya dikesan. Faktor-faktor seperti BBM yang paling diminati, persepsi murid terhadap mata pelajaran bahasa Melayu, persepsi murid terhadap amalan PdP bahasa Melayu, dan motivasi murid dalam PdP tatabahasa bahasa Melayu berhubung antara satu sama lain dan saling mempengaruhi.

RUJUKAN

- Akhlar Pardi, S. S. (2014). *Pengantar Penyelidikan Tindakan*. Petaling Jaya: Sasbadi Sdn. Bhd.
- Abdul Aziz. (1987). *Kesalahan-Kesalahan di Dalam Penggunaan Bahasa Malaysia: Kajian Sepintas Lalu dalam Abdullah Hassan, Hasnah Ibrahim, & Mashudi Kader. Kesalahan Bahasa Dalam Bahasa Malaysia*. Kuala Lumpur : Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Bogdan, R.C., & Biklen, S.K. (1992). *Qualitative Research For Education: An Introduction to Theories and Methods*. New York : Pearson.
- Chew Fong Peng. (2023). *Hubungan Antara Persepsi, Sikap dan Pencapaian Bahasa Melayu Murid-Murid Cina Di Sekolah Kebangsaan Cina Pilihan*. *Jurnal Dunia Pendidikan*, 5(1), 41 – 49.
- Chua Yan Piaw. (2006). *Kaedah Penyelidikan*. Kuala Lumpur : McGraw-Hill (Malaysia).
- Dane, F.C. (1990). *Research Methods*. Pacific Grove : Brooks/Cole Publishing Company.
- Edinin, R. (2015). *Penyelidikan Tindakan: Kaedah & Penulisan*. Selangor: Pelangi Professional Publishing Sdn. Bhd.

- Faridah Nazir, & Faiziah Shamsudin. (2018). *Kajian Kurikulum Bahasa Melayu Sekolah Rendah*. Petaling Jaya, Selangor : Sasbadi Sdn. Bhd.
- George, D., & Mallery, M. (2010). *SPSS For Windows Step By Step : A Simple Guide And Reference, 17.0 Update (10a Ed)*. Boston : Pearson.
- Hashimah, M.Y., Mohd Isa, H., & Shahlan, S. (2018). *Kesahan Dan Kebolehppercayaan Indeks Pemupukan Kreativiti Dalam Pengajaran Guru Dengan Elemen Islam (I-CFTI) Berdasarkan Pendekatan Model Rasch*. Jurnal Pendidikan Malaysia, 43(3), 77 – 88.
- Ikhsan Othman & Norila Md Salleh. (2005). *Kurikulum Dan Pengajaran Sekolah Rendah*. Tanjung Malim : Quantum Books.
- Jasmi, K.A., & Tamuri, A.H. (2007). *Pendidikan Islam : Kaedah Pengajaran & Pembelajaran*. Skudai, Johor : Penerbit UTM.
- Kamarul Azmi. (2012). *Kesahan dan Kebolehppercayaan Dalam Kajian Kualitatif*. Kursus Penyelidikan Kualitatif Siri 1 2012, 1 – 33.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. Educational and Psychological Measurement, 30, 607 – 610.
- Landell, K. (1997). *Management By Menu*. London : Wilay and Sms Inc. Macintosh, H.G.& Morrison, R.B. (1969). *Objective Testing*. London: University of London Press Ltd.
- Malaysia. (2013). *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013 – 2025*. Putrajaya: Kementerian Pendidikan.
- Malaysia. (2019). *Dokumen Standard Kurikulum dan Pentaksiran Bahasa Melayu Sekolah Kebangsaan Tahun 4*. Bahagian Pembangunan Kurikulum, Kementerian Pendidikan.
- Masyuniza Yunos. (2015). *Hubungan Sikap Dan Persepsi Murid Terhadap Pembelajaran Bahasa Melayu Dengan Kemahiran Abad Ke-21*. Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu, 5(2), 22 – 30.
- Nik Safiah Karim, Farid M. Onn, Hashim Haji Musa, & Abdul Hamid Mahmood. (2010). *Tatabahasa Dewan Edisi Ketiga (3rd Ed)*. Kuala Lumpur : Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Raminah Haji Sabran. (1989). *Kecekapan Berkomunikasi Dalam Bahasa Malaysia Untuk Pelatih Maktab Perguruan*. Petaling Jaya : Penerbit Fajar Bakti Sdn. Bhd.
- Siti Hajar Abdul Aziz. (1996). *Tatabahasa Bahasa Melayu (Perkataan)*. Kuala Lumpur : Kumpulan Budiman Sdn. Bhd.

- Tamilarasi Ellangovan & Khairul Azhar. (2022). Penguasaan Bahasa Inggeris Yang Rendah Dalam Kalangan Murid Di Sekolah Malaysia ; Analisis Faktor Dan Cadangan Penambahbaikan. *International Journal Of Education And Pedagogy*, 4 (3), 38 – 48.
- Vaziey, J. (1967). *Education For Tomorrow*. England : Peguin Books Ltd.
- White, M.D., & Marsh, E.E. (2006). Content Analysis: *A Flexible Methodology*. *Library Trends*, 55(1), 22 – 45.
- Yahya Othman & Dayang Rani. (2021). Kesan Aplikasi Perisian Cerita Interaktif Semasa Mengajarkan Kemahiran Bacaan dan Kefahaman Dalam Kalangan Murid Tahun 4 di Brunei Darussalam. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 27– 49.